

STRÄVAREN

STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBENS TIDSKRIFT

Nr. 1 2013 ÅRGÅNG 35 ISSN 1401-67664

2012 ÅRS STRÄVHÅRIGA FOXTERRIER 2:a ÅRETS HUND BH ORLANDO USA

**MULTICH. CRISPY LEGACY
STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBEN
GRATULERAR MATTE AGNETA!**

Bästa läsare och klubbmedlemmar

Så skriver vi 2013 ----- vart tar tiden vägen?

När dessa rader skrivs är vi ett gott stycke in i januari och till och med vi sydsåningar har fått snö och vinter. Snö, som lokalbefolkningen kallar "den vita skiten"

Kaxi, familjens strävhårstik, klagar högljutt på saltet som sprids i vansinniga mängder på trottoarer och promenadstråk. Saltet är näst intill omöjligt att undvika dessutom. Det är inte utan att man längtar tillbaka till Luleå där familjen bodde på 90-talet.

Det får mig att slå ett slag för Norrlands rasutställning som äger rum i Kråken (5 mil söder om Umeå) den 16 juni 2013. Läs mer i denna tidning och i kalendern på hemsidan. Ni som har möjlighet ställ ut era foxar då! Detta blir ett ypperligt tillfälle att träffa fler strävhårsägare och samtidigt passa på att dryfta hundfrågor.

Vår nya hemsida har blivit en formidabel succé. Den 16 januari hade 4040 besökare från 29 länder över hela världen varit inne på sidan. Jag uppmanar alla medlemmar att inte bara läsa sidan utan också att logga in och bidra med bilder till vårt galleri.

Ann-Charlotte

REDAKTÖRENS RADER

Den absoluta kärleken (stora ord) kan drabba med passionerad kraft och uppsluka alla måsten och borden. Hjälp har gumman gått och blivit förälskad!!!!!!? Både ja och nej!

Härom dagen under storstädning avlyssnade jag Wagners Tristan & Isolde. Jag är ingen Wagnerian men jag stödar förbaskat bra till hans musik (man tar i så bra). Annars finns det risk för insomning vilket har hänt vid två tillfällen. En långfredag på Stockholms operan sov jag ryckvis under Parcifald och på Oslo operan störde mig Walkyrieritten så jag blev klarvaken.

Tristan & Isolde har en spännande kärlekssaga om än omöjlig, dom är syskon! Nej min passion är två små valpar av den till mig närstående rasen, Skotsk terrier.

De som känner mig vet att jag redan 1963 snöade in på operaområdet. Därav namn på mina skottar tillhörande operalitteraturen och dess område. De här två små krabaterna är synnerligen ljudliga så det fick bli musiktermer i stamboken. Vad sägs om Fortè Fortissimo & All'legro Brillante, till vardags Artchie & Iggy Pop. Mina Strävhår tillhör Dans & Balett området om någon undrar.

Ja, passionerna kan variera men för oss hundälskare är väl passionen till våra hundar bestående. Dom finns där troget vid vår sida i vått & torrt, glädje & sorg, kärlek & svek. PÅ vår Facebooksida får vi varje dag bevis på vad våra hundar betyder för oss.

Det måste finnas många av er som skulle kunna visa era talanger i skrivandets ädla konst för vår tidning. Skit i satslära och grammatik skriv som ni känner utan att censurer. Skrivandet har en psykologisk positiv påverkan på oss, hör och häpna det stärker vårt immunförsvar.

Strävarens läsare har redan kända medarbetare som är inne på Facebook. Ni känner en av dom, Sofia Wikström som sedan 5 år tillbaka kåserar om sin älskade Watson i Strävaren.

Nu inför det nya året finns det en del måsten som Redaktören gärna vill förmedla i tidningen:

UTSTÄLLNINGRESULTAT: SKICKAS TILL WEBMASTER ANNIKA, REDAKTÖREN OCH PIA RYDBERG

AKTIVITETER: TILL WEBMASTER OCH REDAKTÖREN.

SKÄNKTA MEDLEMSKAP: GLÖM INTE NAMN OCH ADRESS ENDSAT TILL Kassör Kristina

MANUSSTOPP: 1 FEBRUARI, 1 MAJ, 1 AUGUSTI, 1 NOVEMBER. RESPEKTER MANUSSTOPP!

PÅSKEN INFALLER SISTA HELGEN I MARS FÖR MIG FÅR VÅREN OCKSÅ GÄRNA INFALLA DÅ

VÅRVINDAR FRISKA LEKA OCH VISKA ÖNSKAR ER REDAKTÖR

LILLEMOR

My DOG 3-6 januari 2013 i Göteborg

Årets upplaga av hundutställningen My DOG visade ännu en gång att hunden är människans bästa vän ! Antal besökare blev strax under 30 000.

Över 8 400 hundar av 250 olika raser fanns med på My DOG som avslutades efter fyra intensiva dagar på Svenska Mässan i Göteborg.

Under de här dagarna var mässan fullpackad med hundar, både medverkande och besökarnas egna.

Med aktiviteter från morgon till kväll blev My DOG en riktig hundfest. Besökarna bjöds förutom på hundutställningar bland annat på Hundakademiens hundteater som i år var Törnrosa, agility, lydnad, freestyle, föreläsningar och uppvisningar.

Nytt för i år var tävlingen Göteborgs Charmigaste Hund som lockade över 600 deltagare och nu har en jury bestående av representanter från My DOG/Svenska Mässan, Agria Djurförsäkringar, Royal Canin och Blå Stjärnans Djursjukhus den svåra uppgiften att kora en vinnare. Vinnare kommer att utses i slutet av januari.

Rasparaden är alltid ett uppskattat inslag där man får en snabb presentation av de olika raserna och deras användningsområde. Söker du mer information går man vidare till Rastorget där du får en mer utförlig presentation.

Västsvenska Terrierklubben bidrog för sjätte året i rad med en samlingsmonter för de Terrierrasen som inte har möjlighet att få ihop personal och hundar till en egen monter. Montern består av en samlad presentation av alla våra Terrierrasen i form av bildmaterial och rasstandard. Vi byggde och såg till att montern var grundbemannad alla fyra dagarna.

De raser som deltog i år var Skotsk Terrier, Strävårig Foxterrier, Släthårig Foxterrier, Norwich Terrier, Sealyham Terrier, Yorkshire Terrier och Irländsk Terrier som alla hade med sig eget rasmaterial och hundar.

Den bästa reklamen i montern är ju livs levande hundar och alla de deltagande hundarna gjorde ett fantastiskt jobb som reklampelare för sin ras.

Göteborgshälsningar från

Västsvenska Terrierklubben

Renée Falck

Gör om -gör rätt!

Ny hund, nya möjligheter och en chans att göra rätt där det blev fel förra gången... Vilken härlig känsla och vilken utmaning!

Har suttit ner och tagit en funderare, vad är jag missnöjd med när det gäller resultatet av min träning av Martini?

Vad kunde blivit bättre i vardagen?

Kontakt med barn! När Martini var valp fans inga barn i min bekantskapskrets. Han träffade nästan aldrig några under lugna former, bara skrik och stim på lekplatser och andra livliga ställen. Resultatet blev en hund som är väldigt osäker i närheten av barn. Hans vaktiga sätt gör inte saken bättre...

Gör om – gör rätt!

Nu finns det barn i olika åldrar i min närhet, de gullar och busar med Tequila och hon älskar det. Detta ska vi se till att underhålla!

Hundmöten! Några tråkiga erfarenheter fick Martini att blev högljud och stökig i möten. Tog låååång tid att få rätt på. Fortfarande säger han inte nej tack till ett gruff då och då.

Gör om – gör rätt!

Förhoppningsvis ska mitt numera stora hundumgänge, med massor av coola hundar och duktiga, kloka ägare, tillsammans med min förhoppningsvis större erfarenhet, bidra till att Tequila blir en hund som är bra på att umgås med andra hundar. Hoppas, hoppas!

Stanna! För Martinis del betyder ”stanna!” Att han tar några steg till...stannar...kollar efter varför jag ville att han skulle stanna...funderar på om han ska lyda eller rusa till det som var anledningen till mitt ”Stanna!”... Ja, sen beror det på...

Gör om – gör rätt!

Här måste jag fundera...misstänker att jag gick för fort fram i träningen och belönade även icke helt godkända stannande. Håll fast vid kriterierna alltså!

Släpp & Tack! Det här kan Martini numera. Men jag tog tag i träningen för sent så det tog lång tid och bidrog till alldeles för mycket bråk mellan oss. Fy vad vi fick kämpa! Envisare djur finns inte!

Gör om – gör rätt!

Denna träning pågår för fullt. Det är byteshandel och klicker som används och det funkar jättebra! ”Tack” använder jag när jag vill ha föremålet i handen. ”Släpp” använder jag när det är något olämpligt som plockats upp typ död halvrudden igelkott eller dyl. Det vill jag INTE ha i handen.

Agilityträningen är redan i full gång!

Att Tequila, som är fem månader, redan är igång med agility låter allvarligare än det är.

Allt är bara på lek!

Det är roligt att springa in i tunnlar, kul med framåtsändande med bus i belöning, lattjo att springa emellan och runt hinderstöd (utan bom) och buskul att hitta ingången i slalom. Det är sådant vi bus- och lektränar på tomten, en liten stund varje dag. Kul tycker vi båda två.

I övrigt har jag inga andra mål med Tequila än att hon ska bli en snabb, smidig, lyhörd och självständig agilityhund, en eftertraktad eftersökshund, en tålmodig vårdhund, en uthållig och spårsäker jakthund, en modig vakthund, en vacker utställningshund och...

Ewa, Martini & Tequila

Allting som du kan, kan jag göra bättre!

Lena, Ann-Charlotte och Lycke på valputställning

På valputställningen "I Gåsatider" på Malmömässan var Strävvhåriga foxterrierklubben inbjuden att delta med monter för att slå ett slag för rasen.

Vi förberedde oss väl med klubbens Rollup, Zoltans fina bilder, Broschyrer, Tidningar, Stefans nybakade foxterrierpepparkakor och ett glatt humör. Låckerbiten's Cassiopeia "Lycke" lastades också för att marknadsföra rasen.

Vi hade tilldelats ett perfekt utrymme med bord och stol vid en plats som nästan alla besökare måste passera. Tyvärr deltog ingen foxvalp i utställningen, men intresset för strävvhår var stort vilket märktes på intresset för Lycke. Detta fick henne så småningom att lägga sig på bordet bland broschyrer och pepparkakor.

VARDAGSGLIMTAR FRÅN SOLRIGENS

Rakel väntar valpar om två veckor(v7). Hon är rund o go. Var dag ska det pratas rart med magen, masseras och kännas efter om valparna sparkar. Hon ligger då på rygg och ser ut som en from havande moder.

Sedan kan temperamentet slå till på två röda sekunder. Ett ljud i sopskåpet! Det är bara att öppna. Här skall mössen hållas efter! Har någon fastnat i fällan?!

I förra veckan markerade Rakel bakom pianot. En liten mörk mus for ut i hallen med Tarzan och Rakel efter.

Tarzan tog den först, men släppte den. Rakel, som är den stora jägaren i familjen, knep musen.

I denna stund hade jag trasslat mig ur garn och stickor. Rusar fram till Rakel, tar henne i nackskinnet, ser en mörk svans sticka ut, men hinner inte ta tag i svansen. Borta!

” Jäkla hund, du är med valpar och ska inte äta sån skit”!

Hon blänger på mig. Kunde Rakel prata skulle hon ha sagt: ”Hur dum tror Du jag är, förra musen drog du upp ur halsen på mig”.

Det är alla de här hyssen, temperamentet och modet som har gjort att jag fastnade för rasen för fyrtio år sedan.

En vältrimmad fox passar i de finaste salonger. Likväl är de ena riktiga huliganer.

Så mycket livsglädje, mod och elegans det ryms i denna lilla kropp!

Med en foxterrier har man aldrig långtråkigt.

Vid pennan

Maud

Vi sågs med våra Strävhåriga Foxterriers igen!

Söndagen den 20 januari hade vi en ny träff i Ängelholm med våra Strävhåriga Foxterriers. Denna gång blev vi betydligt fler, 7 hundar och en hel flock människor. Kylan var lite bister med Skånska mått mått, men det var vindstilla och solen strålade över den frusna och snötäckta Skälderviken. Efter lite värmande kaffe och bulle, var vi redo att ge oss ut på isen med våra hundar för att låta dem springa fritt. Hunden Martini var kopplad den första stunden, men fick så småningom uppleva friheten och uppförde sig precis lika väl som de andra. Matte blev riktigt glad. Axel, en annan i gänget, fick vara kopplad. Han har blivit attackerad av en Dobermann och väldigt illa skadad. Sedan dess är han med all rätt, ganska irriterad på andra hundar. Många av våra Foxar var framme och hälsade på honom. Trygg vid sin mattes sida, fungerade det alldeles utmärkt. Valparna Puck och Tequila (kullsyskon) busade runt med Fabbi, Rufus och Jason. Martini anslöt, som sagt efter en stund. Det är en fantastisk syn att se en hel flock, om än liten, köra foxrace över vita vidder en solskensdag. Nöjda med stunden vid havet körde vi till en privat pub, The Yawning Fiddler, där varm soppa väntade. Jag är väldigt tacksam att vi kan vara där tillsammans med våra hundar. Agneta Åström, Crispy kennel, hälsade på under lunchen och fick svara på många frågor om Strävhåriga Foxterriers. När hundarna hade vilat upp sig blev det oro i flocken och då var det dags att bryta upp efter en mycket trevlig söndag.

Vill Ni se bilder från vår träff finns de under:

<http://www.boberg.nu/fox20130120/index.html>

Ha en fortsatt bra vinter med Era hundar!

Christina O. Boberg

Ängelholm

christina@boberg.nu

Nästa träff!

24 mars ses vi igen. Det blir som vanligt (kan man säga så efter 2 ggr) i Farhult. Klockan 11.00 finns jag och Kristina på plats med kaffe och bullar. Sopplunch serveras på The Yawning Fiddler när vi är nöjda med utomhuslivet. Kanske det kommer någon och pratar om hundars beteende. Det är inte klart ännu och handlar dessutom om vad vederbörande ska ha i ersättning. En liten slant behöver Kristina och jag ha till mat, kaffe och värme i Puben.

Anmäl Dig senast 17 mars på mail till christina@boberg.nu

Efter anmälan får Du mer information och vägbeskrivning.

VÄLKOMNA!

Kristina Nordin och Christina O. Boberg

Fin strävhårgemenskap på The Yawning Fiddler

HEJ ALLA!

En liten rapytt från Västfronten.

Det är över!!!!!! Helgerna och standbyläget,..... det är skönt att återgå i det som vi, Herr Boo och jag tycker känns mest bekvämt... dvs” övriga dagar”. Fast så som det var innan jul kommer det aldrig mer att bli för oss, vi har nämligen fått två nya valpar inom familjesfären en prickig Selma som kommer att bli en ståtlig dalmatiner inom ngt. år och ett gossebarn som kommer att kallas

IVARDUKOMMERATTVÄNJADIGMAM

MA och sannolik bli ståtlig om sisådär 15-18 år, Vi, Herr Boo och jag kan lugnt luta oss tillbaka med vetskapen om att vi kan låna dessa små om vi vill o får, så egentligen kanske det inte blir sådan jätteskillnad för oss. Men detta innebär att trots kyla och inte alltför överdrivet mycket snö, har jag inte prioriterat att öva Liten Ilse på att dra släde.... och jag hoppas på mer snö, vi har ju februari o mars kvar så förutsättningarna är goda... ;). Däremot märker jag att Onkel Larry definitivt inte gillar att gå ut då det är -10, han fryser ffa. om sina fötter och gillar inte att gå med tassorna som han fått ärva av Shanuq. Reflexutstyrseln har vi iaf. tränat på och delar med mig av två bilder, vem syns bäst på dessa bilder?

Liten, kanske inte kan säga så i fortsättningen hon kan ta illa upp, Ilse är lugnare på något sätt efter sitt löp i december. Först började jag kolla på henne om det var ngn. infektion med feber på gång, vilket det inte var. Började förstå att det måste ju nästan bero på att hon ”växt/er” till sig eller????? Det blev svårt att komma in i det tänket, det betyder ju att hon blir äldre och eftersom jag har haft tikar i en flock blir det inte sååå jäkla påtagligt som när man har en innehund vars bästa gren är raketen. Visst skulle även Ni undrat om er hund är riktigt frisk om hon helt plötsligt!? _ (kanske inte helt sant)eller iaf. när det blir påtagligt att hon kommer 8 gånger av 10 när du ropar!!;) konstig känsla.....

Yiiipiiie !!!! jag har dessutom hunnit med att upptäcka att ”vi” finns på Facebook☺ jag tycker att det är ett utomordentligt roligt sätt att ha kontakt och hålla sig uppdaterad på och få ta del av..... alla väljer ju själva hur aktiv man vill vara.....

Jag valde i år att inte delta på My dog pga. av först standbyläge och efterföljande ”ställa upp”-läge. Polarhundsvännerna kom trea med sin monter, jag vet inte hur det gick för terriermontern.. någon? Om ... allt funkar och går väl är mina avsikter att ses på My Dog om ett år. Jag tycker att det var jag som missade mest, My dog är en trevlig tradition för mig sedan många år, redan innan det hette My dog.

Glöm inte reflexvästarna när ni är utomhus och visst är det ändå så att:

Ingen kan Allt, Alla kan något, Tillsammans blir det bli mycket.

Vi ses o höres MarieBoo o co.

By the way... vi kommer nog att” jaga” ngn rosett med speciell kulör under året.

TREVLIG OCH LÄRORIK DAG

Trimdax i Obbola med syskonen Rex och Harry från Kennel Crowfox och "Mamma Frida" som hade ögonen på att hennes små valpar som håller på lära sig att trimning är "ska man bli snygg får man lida pin".

Lilla syster Tilda var med som ett visningsexemplar efter att Gunvor gjort som i matlagningsprogrammen, hon hade förberett så att vi kunde se och lära. Tur att även Gun var med så vi fick bra hjälp av dem som kan och vet hur man håller i en trimkniv. Tålmodigt stöttades Harrys matte Ulrika och Rex matte Emily.

Nu kan jag bara prata för mig själv men jag tror att Emily håller med. Varför ser det så enkelt ut när Gun och Gunvor tar sig an våra små killar med trimkniven och visar hur man gör, och man tänker "Jaha det är så man gör, det verkar ju inte så svårt?"

Men jag vet inte vad som händer på ett ögonblicksverk för när jag tog över trimkniven så förvandlas fingrarna till små prinskorvar.

Men med stöttning och hjälp vart dom så här snygga.//Ulrika

UTSTÄLLNINGAR

Sv. Tek. Sollentuna 19 nvember

Delt. 1+1

BH Logica Headliner

Domare: Mats Lindeborg

Cert, Bir

SKK Mässan Stckholm INT. 16 december Domare: Ivan Sandoval, CO

Delt. 6+3

BH Ch Dartline Mercury Marley and Me

II BH Travella Silver Dollar

III BH Strozzavolpe Happy Hour

V Fransin Perhaps the Huntsman

BT Crispy Smart Design

II BT Mindhunter Just Call Me Pink

Bir

Cacib

R-cacib

Cert

Cacib, Cert, Bim, Championat

R-cacib

SKK My Dog Göteborg 5 januari

Delt. 2+2

BH Crispy Leroy

II BH Foxhill's Independent

BT Danfox Whisper

Domare: C-G Stafberg

Cert, Cacib, Bir

R-cacib bästa vet.

Cert, Bim

SKK MY Dog Göteborg 6 januari

Delt.2+1

BH Crispy Leroy

BT Danfox Whisper

Dmare: V-P Kumpumäki, FI

Cert. Cacib, Bir BT

Cert, Bim

Resultat Årets Strävår 2012

HUND	POÄNG	ANTAL UTSTÄLLNINGAR
CH Crispy Legacy	157	8
CH Northfox`s Brenda Brave	48	7
CH Ferrostar Don Corleone	44	4
Ch Northfox`s Lucy in the Sky	37	5
CH Crispy Up to Date	35	4
CH Jollyfox Still on Line	27	3
CH Kinconly Lucy	26	4
CH Northfox`s Proud Mary	25	4
CH Mercury Fox Marley and Me	24	2
Ch Peder Jonegårdens Randy	22	3
CH Solringens Tyra	20	4
Ch Läckerbite's Cassiopeja	20	2
Ch Quickens Glittering Gold	19	3
CH Jollyfox First in Line	19	1
Ch Ferrostar Dolce Donna	17	3
CH Crowfox Black Magic	17	3
CH Kinconly Diamond	16	3
CH Snowfly`s Spirtual Angel	15	2
CH Crowfox Black Pearl	15	2
CH Solringens Tryggve	14	3
CH Ferrostar Prima Donna	13	2
Kreit Kross Ozzy Son	13	2
CH Snowfly`s Thelepatich Rouhge	13	3
CH Goldfighter`s Greger the Great	12	2
Ch Northfox`s Maggie May	10	3
Ch Brocolita Devious with Cwrengarws	10	1
Piera V.D Bismarckquelle	10	1
Ch Jig`s Il Magnifico	9	1
CH Dartline Billy the Kid	9	2
CH Crispy Smart Design	8	1
CH Jig's Maya Plesetskaja	8	1
Lociga Headliner	8	1
Ch Kinkonly Golden Mimosa	8	1
CH Läckerbite's Moneymaker	7	1
Snowfly`s Viper	5	1
Ash Grove Golden Boy	5	1
Ch Jig`s Scharamouche	5	1
Fox on the Rocks Femetta	4	1
CH Goldfinger von Foliny Home	3	1
Goldfighter`s Give Me	3	1

CILLA 2001 – 2013

***Vår lilla solstråle och glädjekälla somnade in nära oss
efter ett hastigt insjuknande som inte kunde ges någon
bot, trots all hjälp vi sökte få.***

***Förlusten av en kamrat som delat varje dags glädje och
lindrat andra bekymmer med sin närvaro, är enorm och
går inte att ersättas med något annat.***

***"Du var en Skeppshund, en Stallkompis, en äventyrs-och
utflyktskamrat, en kärleksfull kvällsmjukis i soffan och i
sängen. Du var en hund som gav ALLT".***

När gråten stillnat finns många fina minnen kvar!

Matte Gun och Husse Roland

Diggi och Matte

God fortsättning och Glad Påsk! Allt på en gång! Detta blir bara en kort snutt. Tiden är knapp. Husse har nämligen köpt en akutresa. Husse och Matte drar till Australien på en månad och Diggi drar till Riala under tiden. Diggi skall tillbringa sin månad som övningshund hos "ensamstående bildad herre". Denne herre har alltid önskat sig en Riesenschnauzer. Lika bra han får öva sig på en stor hund i litet format. Matte är orolig att Diggi inte får lika många pussar som vanligt och inte får sova i herrens säng, men han får nog långa promenader, dock kopplad med tanke på vargfaran i Riala.

Som en liten hälsning till alla skickar vi en bild på Diggi, Husse och älgkalven från annandagsjakten i julas. Vi pulsade runt halva dagen i djup snö och ganska bra kyla och lyckades till slut riva åt oss lite grytbitar och en stek. Annars har det mesta varit lugnt.

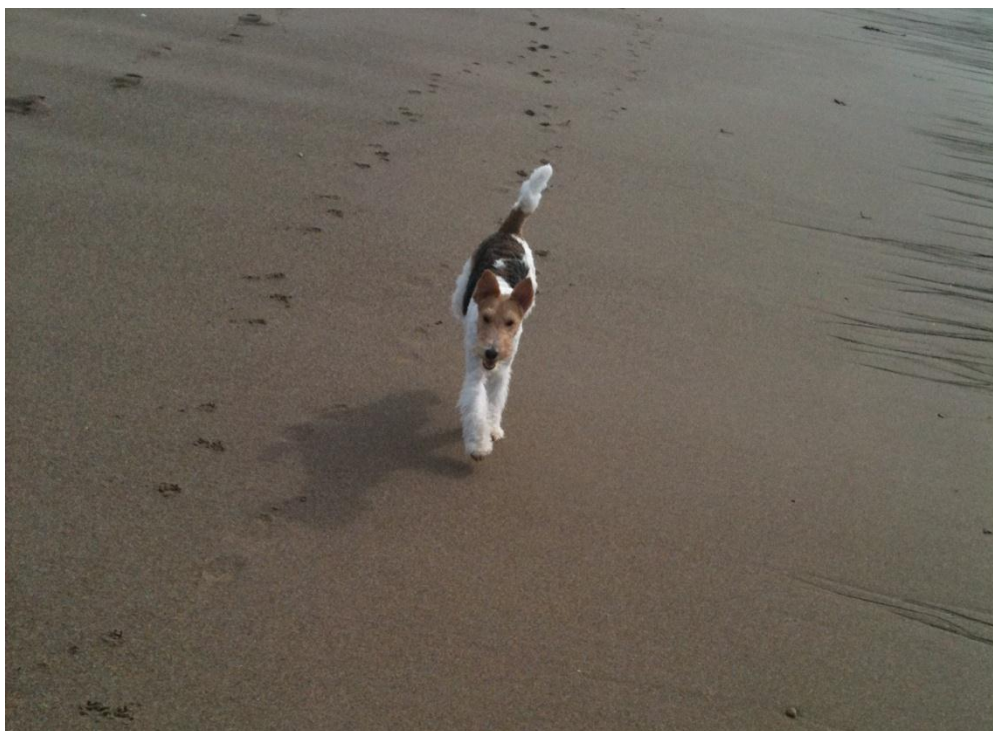
Nu skall vi ägna de närmaste dagarna åt att klämma in oss i sommarkläder, baddräkter och packa. Dessutom skall det packas åt Diggi. Det är en ryslig massa saker en liten hund skall ha med sig. Frusna matportioner för en månad, torrfoder, korg, skålar, koppel, leksaker, handdukar, grisknorrar och tusen andra grejor. Samt mutor till hundvakten och backup-telefonnummer till Daggan om något skulle gå snett. Matte kommer att ha svårt att sova utan en varm hund i knäveckan och drivor av sand på lakanet.

Vi hörs vidare när vi landar på rätt sida av klotet igen. Ha en skön vår önskar

Diggi och hans Matte

Terrierns äventyr på den gröna ön

Måndagen den 8 augusti 2011 avgick tåget från Uppsala Central med mig och Karamell. Vi var på väg mot vårt nya liv på Irland...

Resan gick genom Europa – ner till Köpenhamn där vi bytte till nattåget mot Köln och sen vidare mot Paris och tillslut var vi i Le Havre och färjan mot England . I England blev det mera tåg genom hela landet och resan avslutades med färja över till Dublin.

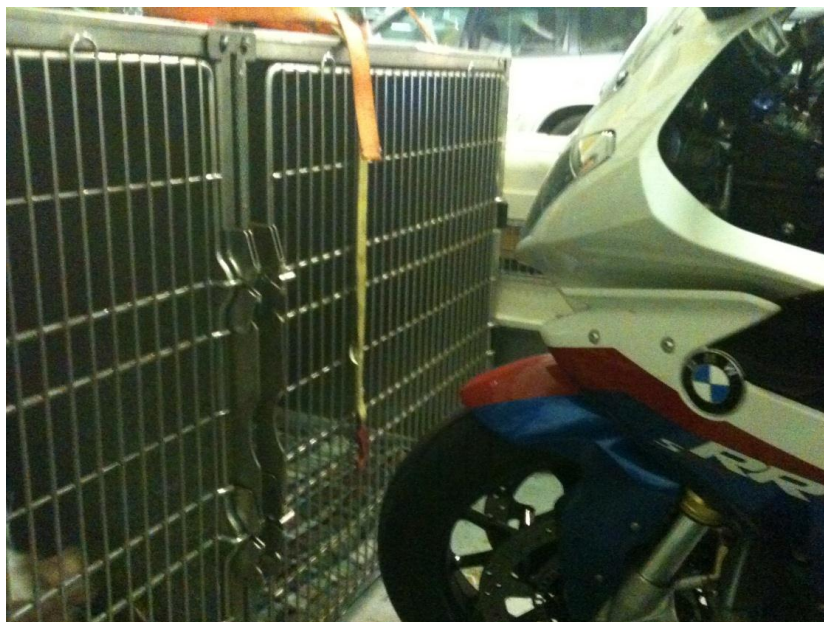
Att åka tåg med Karamell var inga problem – hon fann sig snällt i att sitta still på sin plats och titta ut genom fönstret på landskapet som susade förbi. Till slut så rullade hon ihop sig och sov och vaknade när vi kom till Köpenhamn .

Nattåget var en upplevelse i sig – tillskillnad från i Sverige så får man ha hund i sovkupé i Tyskland och vi hade en egen ”uppassare” som serverade kvällste och sedan gav oss frukost på sängen på morgonen.

Tåget blev försenat under natten så när vi anlände till Köln hade mitt tåg till Paris redan avgått. Paniken kom krypande då jag var tvungen att checka in på färjan i Le Havre en viss tid för att alla stämplat avseende avmaskning och fästingbekämpning i Karamells pass skulle vara giltiga . Men tack vare snäll tågpersonal så bokades vi om på ett annat tåg som tillslut anlände till Le Havre bara 30 min senare än vad det ursprungliga tåget skulle ha gjort.

Färjeresan var inte kul för terriern – enligt reklamen så hade de en egen hundavdelning då hundar inte var tillåtna att vistas i salongen på båten. Men det visade sig snabbt att den ”avdelningen” bestod av 2 plåtburar som stod mitt på bildäcket!

Helt öppet bland bilarna. Och jag fick inte vara där under resan och fick inte gå ut till henne igen förrän alla bilar kört av. Så det innebar att hon var tvungen att sitta ensam i sin bur med bilar och bussar som passerade en halvmeter ifrån henne.

Efter den upplevelsen var det skönt att ta en taxi till hotellet i Portsmouth där vi skulle sova på natten. Portiern blev överlycklig över att se en foxterrier och jag fick svara på många frågor om henne. På morgonen fick hon följa med in i hotellmatsalen och äta frukost innan vi reste vidare med tåg till London.

Nu hamnade vi på ett fullsatt pendlartåg – men Karamell rullade snällt ihop sig och var nöjd med att ligga i mitt knä under hela resan.

I London var det byte igen och nu skulle vi också byta station . Jag hade missat att växla till pund – men snäll taxichaufför tog emot mina euros och körde oss till sista tåget på vår resa som tog oss till Holyhead .

Ingen stans på resan var det någon som gnällde över att jag hade hund med mig utan alla var vänliga och beundrade terriern. Enda problemet var i Frankrike där många taxibilar inte tar hund – trots att hon satt i en bur som jag hade tagit med mig . Men det visste jag om sedan tidigare hundresor i Frankrike så jag var beredd.

Tillslut fick vi kliva på färjan till Dublin och där fick vi en hundavdelning som faktiskt motsvarade reklamen ... en ren rymlig bur i ett tyst rum som jag fick besöka hur mycket jag ville . Jag hamnade av en slump vid ett bord i kafeterian tillsammans med 2 andra hundägare och vi turades om att gå ner och titta till hundarna.

Efter ett par timmar på havet så avslutades vår 2½ dygns långa resa och vi var äntligen framme.

Första 6 månaderna bodde vi i en pytteliten lägenhet i en stad som heter Wexford som ligger på Irlands sydöst kust. Lägenheten var 12 kvm... Men den hade en liten tomtplätt på baksidan.

Den var kall och fuktig och jag hade sniglar som lämnade slemmiga spår på golvet varje natt.

Jag lärde mig snabbt att den svenska

ordningsamheten när det gäller hund inte förekommer på Irland . Här plockade man inte upp efter sin hund – var man så ordningsam som jag med en liten påse så fick man snällt ta med den hem då offentliga papperskorgar är en sällsynthet.

Många släpper också ut sin hund så den får gå på promenad själv och det görs även mitt inne i stan.

Många jag mötte på mina promenader hade en käpp eller pinne med sig och jag fattade ingenting i början. Men sen förstod jag att man hade dem till att mota bort lösa hundar som man mötte under sin promenad.

Efter 6 månader i statsmiljö insåg jag att jag är en lantlolla och sökandet efter ett hus på landet började. Jag hittade ett hus vid havet i en liten fiskeby som heter Kilmore Quay och där bor vi nu. Terriern har 2000 kvm gräsmatta att jaga fåglar på och vi går ut genom grinden och landar på stranden.

Vi bor i huset till höger .

Eftersom det sällan blir minusgrader har vi palmer och konstant grön gräsmatta.

Varje promenad innebär att vi träffar på byns hundar som alla är lösa och jag förundras över att ingen har blivit överkörd . Det är lite krångligt när Karamell löper – promenader då innebär att jag har 2 jack russel herrar och en Golden retriever som sällskap under hela promenaden till Karamells förtjusning.

Vi har en slaktare i byn som jag kan hämta kött och ben hos gratis en gång i veckan . Han delar också ut ben till de lösa hundarna när de passerar.

Överlag så är irländarna positiva till hundar – men de har dålig koll på hundraser och hundskötsel. Det är få som vet att Karamell är en foxterrier – men de beundrar att hon är vit och prydlig. Jag blev dock ifatt sprungen av en dam en dag som ropade på mig och kom springande – hon ville beundra Karamell och det visade sig att hon och hennes man hade haft foxar och ställt ut dem på 70 och 80 talet. Men i 9 fall av 10 så gissar de på att hon är en airedale terrier eller Kerry blue.

Organiserad hundverksamhet som i Sverige är mycket sparsam. Man har inte traditionen med Brukshundsklubbar och liknande. Utan eventuella dressyrkurser sker i privat regi. Det gör att det inte finns någon naturlig samlingspunkt att ta sig till om man vill träna hund och det är tråkigt.

Utställningar har man – både officiella och inofficiella. De inofficiella kallas Open shows och har nästan samma status som de svenska officiella utställningarna – men man får inga cert. Men om man vinner Junior klassen på ett antal Open shows så får man titeln Junior champion. Om din hund är champion kan den inte tävla i någon vanlig klass på en Open show utan då tävlar man i något som kallas Champion Stakes där alla champions oavsett ras går mot varandra och så plockar domaren ut en vinnare. Den som vinner mest champion stakes under året blir Champion of Champions. Resultaten från Open shows redovisas i hundtidningarna och i annonser med samma status som en officiell utställning.

De officiella utställningarna följer FCI s regler . Man måste ha 7 cert – eller Green Stars som de heter för att bli champion. Alla tagna för 7 olika domare. Det kan låta mycket – men konkurrensen är inte så mördande i många raser. Oftast är det totala antalet anmälda hundar runt 1500-1700 på en utställning – jämfört med det dubbla på en svensk utställning.

Det är utställning nästan varje helg under säsongen – precis som i Sverige. Men eftersom Irland inte är så stort kan man åka på utställning varje helg om man vill utan att behöva resa långt.

Det är 3 internationella utställningar per år där man kan få CACIB . Man har fått ett undantag från FCI s regler när det gäller det internationella championatet så man behöver inte åka utomlands för att ta dem utan man kan ta 4 st. CACIB i Irland för 4 olika domare för att bli Internationell champion.

Man får bara PM hemskickat inför utställningen för de internationella utställningarna . Så för de andra så får man helt sonika åka dit på morgonen och sen sitta och invänta sin tur. Lite tråkigt att behöva sitta och vänta i timmar när man kunde ha sovit lite till ☺ .

När det gäller strävhåren så finns det några få aktiva uppfödare. Det är inte många och jag blev varmt välkomnad när jag dök upp med Karamell på vår första utställning.

Antalet strävhår per utställning är väl ungefär som i Sverige – 5-6 st. på de nationella och 10-11 st. på de internationella.

Kvaliteten är den samma . Man trimmar dock lite annorlunda – framför allt när det gäller huvudena som man gör mycket tunnare än vad vi är vana vid. Det blev till att tänka om när man står med hunden på bordet och försöker skapa en frisyra så hunden passar in.

På utställningarna är det tillåtet att krita pälsen och runt ringen ser man allvarliga farbröder i vita rockar med foxterriers på tidningspapper som får mörkbruna huvuden, kolsvarta sadlar och kritvita ben. Det blev till att gå hem och träna när man som svensk skulle ge sig in i konkurrensen.

Den svenska terriern har stått sig bra i konkurrensen och Karamell kan nu titulera sig Irländsk champion och Årets vinstrikaste tik 2012. Vi har ett CACIB kvar och förhoppningsvis kan hon knipa det nu i mars om allt går som planerat.

Många hälsningar till alla i Sverige från Mia Övernäs och Irl ch & Such Crispy Carmel ” Karamell”

=====

SKÄNKTA MEDLEMSKAP

FRÅN

Pia Rydberg
Kennel Jollyfox

Evalotta Kovacic

KennelQuicken's

TILL

Rolf Albinsson, Sölvesborg
Ulrika Vannfors, Bromma

Annika Latrach, Karlskrona

Andre Jönsson, Malmö

Camilla Winberg, Malmö

Styrelsen önskar alla nya klubbkamrater välkomna och hoppas att vi skall träffas vid kommande Strävhårsevenemang.

Lycka till med era strävisar!

RAPPORT FRÅN RUFFA

Slick. Jag har blivit lika gammal som min matte, alltså runt åttiofem. Är det jättejättegammalt? Eller nå. Exempelvis badar matte ute året om, och jag går gärna i vattnet efter svettigt cykelspring. Matte doppar hela sig, fast snabbt. Jag doppar bara benen, men är i vattnet länge. Så jag tror att vi badar lika mycket räknat per sekund i vattnet per kvadratcentimeter hud. Uh, så matematiskt komplicerat det blev. Med åren har jag blivit lite tröttare, lite mer avslappnad. Jag är inte längre på tårna när nån säger att vi ska gå ut. Gärna ville jag vara osynlig vid ösregn, det är som att ställas i duschen. Jag hatar vatten som kommer uppifrån. Tar inte Martina kopplet på genast går jag och lägger mig igen. Hemma hos matte är det bättre att blixtnabbt gå och gömma sig, för där finns fina gömställen på ovanvåningen och på gården. Då låtsas jag inte om att jag heter Ruffa, och ibland går det flera sköna minuter innan jag hittas.

Martinas fula special hemma hos henne, när jag halvsovande på sängen väntar på att hon ska säga att det är mat, är att säga att vi ska gå ut. Då lyfter jag på huvudet och ser så förvirrat oförstående ut, med ena örat pekande rakt upp i luften, att Martina alltid börjar skratta. Hon säger att det nog går runt ungefär så här i min lilla hjärna: "Det är ju matdags, och inte gå-ut-dags. Varför tar hon på sig skorna? Och jackan? Jag får väl hasa med ut då, fast bara på en väldigt liten runda." Sen får jag mat, och så kommer nästa höjdpunkt – Martina börjar diska. Jag ställer mig nästan i givakt i rena glädjen, för hon tycker diskning är aptrist och gör gärna flera avbrott för bus och lek med mig. Fast inte tillräckligt många. Så jag lägger både en leksak och mig själv där nedanför diskbänken, till Martinas irritation. I det längsta hoppas jag på mer lek och bus.

Jag har förut skrivit att meningen med livet är att bita sönder mina leksaker. Utom en skär napp med blommönster. Den hittade vi i somras på kanten av en fontän mitt i stan där jag brukar få svalka mig. Martina har den i fickan om vi händelsevis passerar

fontänen. Nappen leker jag försiktigt med i vattnet och tar den ytterst varsamt i munnen. Stans A-lagare har ett tillhåll i närheten, och en av killarna där kommer ofta cyklande när vi leker vid fontänen. Han skrattar sig halvt fördärvad när han får syn på mig med den skära nappen i käften.

Min jul var rätt okej. På julafton fick jag lite köttbulle och lite julsinka, och paket förstås. Kring nyår såg tillvaron ljus ut, för i klädkammaren hade matte ställt en orörd chokladkartong i perfekt noshöjd. När jag blev ensam där puttade jag ner och runt kartongen så att alla pralinerna i översta lagret ramlade ut på golvet (tack matte för att du hade tagit bort cellofanet). Dumt nog åt jag inte in enda pralin men bar försiktigt upp en, la den i mattes säng – och glömde bort det hela. Matte hittade den och störtade ner i klädkammaren. Alla praliner kvar! Hur korkad får man bli? Kan det vara åldern?

Dagen före min födelsedag i januari var Martina och jag på djursjukhuset, för min juvertumör hade börjat spricka. Matte kom också dit, och jag fick blodpudding innan vi gick in i ett rum med soffa och levande ljus. Jag fick en spruta så jag blev alldeles tung i kroppen. Sen fick jag ligga på en mjuk filt på ett bord, medan Martina och matte kramade och pussade mig, och viskade hur mycket de älskade mig. Så fick jag en spruta till. Sen minns jag inte mer.

Extramatte Martina skrev

RUFFA

TUGGBENET

Jag heter Gunilla Bergman och bor i Ludvika Jag har fått tuggbenet efter Berit. Intresset för hundar har funnits sen barnsben. Min pappa hade drever. De var förutom bra jakthundar otroliga sällskapshundar. När jag kom upp i tonåren började vi med travhästar, både tävling och uppfödning. Vi insåg snart att i ett stall behövs också en hund (katt fanns redan). Det var då vi förstod att foxterrier var rasen vi ville ha, en pigg och robust hund som kunde vara med i ur och skur. Året var 1972 och det blev en tik som fick namnet Mika. Hon älskade sin uppgift i stallet och såg till att allt fungerade. Det bästa hon visste var när hon fick klättra upp och balansera på takbjälkarna och hoppa ner i höet.

1976 tog vi en valpkull efter henne. Vi behöll en hane, Dante. Han var också en otrolig stallhund. När vi (jag o Lars) flyttade in till Ludvika fick Dante följa med oss. Han anpassade sig snabbt till det nya livet i stan och blev senare en underbar kompis till våra barn. När vi 1986 tvingades ta bort Dante p.g.a sjukdom fanns en ny hund som väntade. Det var en welshterrier som fick namnet Ninna. Jag hade stora planer för henne, utställning och valpar. Men med tre små barn och ett heltidsjobb räckte inte tiden till. 1996 orkade inte Ninnas ben längre utan hon fick träffa Dante i hundhimlen.

Åren gick och det var något som saknades, en fox. Åkte till Gunilla Thörne och fick köpa Dartline Play Time, som kallas för Gordon. Gunilla väckte mitt intresse för utställning och var en otrolig hjälp och läromästare med trimningen. Gordon var duktig i utställningsringen och blev min första champion. Intresset var på topp och en tik köptes från Gudrun Düring, Goldfighters Gift to the North till vardags Traci. Hon fick också sitt championat. Hon har haft två valpkullar. Den första med Gordon som pappa. Det blev starten till kennel Ferrostar

Traci är en fantastisk tik och mamma. Styr och ställer över sina nu 3,5 åringar som vi sparade i kull två, Ferrostar Don Corleone (Brando) och Ferrostar Prima Donna (Prima). Det bästa hundarna vet är när vi ska ut med husbilen. Då är glädjen och skallen enorma. Var ska vi åka nu då? Husbilen har gjort att vi lätt kan ta oss till olika platser och träffa nya och gamla vänner att umgås med. 2012 var vi till Finland och Norge och både Brando och Prima fick cert och blev champions.

Jag är så stolt och glad över mina hundar och det vi lyckats med. Till sommaren ser jag fram emot en kull Ferrostarvalpar, vackert väder och många nya vänner. En fox är alltid en fox.

Tuggbenet går nu vidare från Gunilla Bergman/ kennel Ferrostar

Till Gunilla Thörne, kennel Dartline

Watson the Englishman

Nu är jag i moderlandet. Och då menar jag inte Småland där jag är född utan England där våra förfäder är födda. Men för Sookie är det hemlandet på riktigt, här bodde hon tills hon var tio veckor och flyttade till Norrland och mig och matte. Nu har vi åkt hit för att Sookie ska få valpar som hennes halv-matte i England ska ha. Jag förstår inte så mycket av det där, men eftersom att jag vill vara där min matte är så hängde jag såklart med. I tre månader blir vi här.

Resan var jättelång, tre övernattningar blev det, varav en på ett fartyg! Jag kände mig som Milou där jag spatserade på däck mellan fraktcontainrar! Tyvärr fick jag inte vara lös och jaga skeppsråttor eller eventuella bovar, som Milou såklart skulle ha fått. Inte heller fick vi bo i mattes hytt, utan i bilen! Skandal! OK då det gick bra, vi bara sov. Men ändå. Lite kyligt blev det i bilen på natten, men vi hade våra varma vinterpälsar och låg dessutom på duntäcken så det gick bra. Det fanns en liten sandlåda där man skulle göra sina behov, men inte ens jag och Sookie som brukar kissar vart som helst om matte ber oss ville göra något i den där lilla skrangliga lådan... Det var två till hundar på båten som verkade erfarna om hur man gjorde på rastningarna, så vi gick efter och gjorde som dom gjorde och kissade på däck i stället.

Väl framme trodde jag att jag skulle svimma när matte körde iväg på fel sida vägen! Men så gör man tydligen här, de verkar ju lite udda de där engelsmännen. Sookie fattar en massa engelska ord (säger hon i alla fall) jag fattar bara SIT än så länge. Snö hade de också när vi kom, slaskig och blöt och svidande salt på alla vägar. Men nu har det regnat bort och under fanns grönt gräs och klabbig lera.

Där vi bor är det ett jättestort hundpensionat så jag vaknade av hundskall första morgonen, jag nysvoffade i nån kvart eller så innan matte sa att hon skulle bryta ihop om jag inte slutade. Nu är jag van, men en hel del spanande från fåtöljkanten blir det ju. Sookie, som egentligen är den skälligare av oss två, sa att hon känner igen ljuden sedan hon var parvel och bryr sig inte det minsta. Jag vet inte om hon ljuger men hon har då aldrig varit så oberörd om skällanden hörs in i vår lägenhet hemma så kanske känner hon faktiskt igen ljuden. Eller är det graviditeten som gör henne harmonisk, hon är faktiskt ovanligt lugn nu för tiden.

På promenaderna är det lite annorlunda här, massor av bilar så vi får inte gå lösa. Å andra sidan har vi en stor tomt som vi kan busa runt på precis när vi vill. På andra sidan ett galler på gården bor Sookies mamma och morbror. Jag och morbrorn brukar skälla på varandra och även kissa mot varandra genom gallret. Han säger att jag är stöddig, men jag tycker att HAN är stöddig! Nåväl, matte blir sur när vi skäller så vi försöker hålla oss tysta. Och så får man tusen små kardborrar i pälsen när man går in i något buskage här, så de måste kmmas lös regelbundet, såna har vi inte hemma i Ume.

Där vi bor finns också ett hundtrim på gården, och i helgen ska vi bli av med vinterpälsarna, matte har inte kommit sig för än. Viktigast är det för Sookie som snart ska ligga i valplådan och ta hand om valpar, då är det tydligen inte skönt med för mycket päls. Hon är väldigt hungrig och väldigt rund om magen, ska bli spännande att se vad som kommer ut. Själv hoppas jag ju på små vit-fläckiga valpar, men matte säger att det skulle vara skandal och att det ska vara "renrasigt". Vad vet jag men jag tycker det låter väldigt bakåtsträvande... Matte säger också att jag inte kan vara pappa eftersom att vi inte var ihop när det var höglöp, men tro mig jag juckade massor på henne och inte för att jag vet exakt hur det fungerar, men jag t r o r att jag kan ha gjort henne på smällen, jag klamrade mig fast i ett bakbenen, eller på ryggen om hon satt ner. Det kan ha funkat. Vi får väl se. Hur som helst så ska jag ta mitt ansvar som närmaste manliga släkting och se till att de har det bra även om någon annan är pappa.

Det allra bästa med resan är i alla fall min nya mat! Butchers Tripe heter den, blandas in med våra kulor. Matte nästan kräks av lukten, men jag slickar mig om munnen och tömmer varje skål med glupande aptit! Det är till och med godare än Caesar! Matte säger att det är bra för jag har blivit lite tunn igen, det har varit så mycket att tänka på denna vinter med både Sookie och andra hundtjejer i löp så jag har inte riktigt varit sugen på mat.

Nästa vecka kommer 3 strävis valpar in på pensionatet, matte längtar!

Tass och nos, Watson.

KULLAR: 15 använda hanar 9
Gemensam inavels %, 2,5%
HANVALPAR: 26 + import 1
TIKVALPAR: 38

Kennel Crowfox Gunvor Peterson

4+1 F. 2012- 03-11 0,0%
E. CH Brocolitia Davious With Cwmgarws
KCSB2382CW
U. CH Crowfox Black Pearl S52124/2008

Kennel Dartline Gunilla Thörne

2+3 F. 2012-08-03 0%
E. CH Mercury Fox Marley and Me
SE 21459/2010
U. Dartline Sandy Tatum S57609/2007

Kennel Foxtan's Zoltan Sabo

1+3 F. 2012- 03-19 4,4%
E. CH Akinra Yes Sir KCAH00949202
U. CH Foxtan's She's Madonna S42252/8

2+3 F. 2012- 03-19 5,9%
E. CH Alkinr Yes Sir KCAH00949202
U. Foxtan's Miracle SE19565/2010

0+4 F. 2012- 04-01 8,8%
E. Beagelee Ambassador SE50288/2011
U. CH Foxtan's Angel Touch S67491/2009

0+5 F 2012- 08-09 3,9%
E. Beagrlee Ambassador SE 50288/2011
U. Foxtan's Fairy Tale SE62768/2010

4+3 F. 2012- 08-17 0,7%
E. CH Ash Grove Golden Boy
SE60847/2010
U. CH Foxtan's Gossip Girl S61040/2008

2+2 F2012-11-01 4,1%
E. CH Ash Grove Golden Boy
SE60847/2010
U. Foxtan's Sweet Caramel S15018/2007

Kennel Goldfighters Gudrun Düring

0+1 F. 2010- 07-14 0,0%
E. Ash Grove Honecuttt L OI08/123833
U. Goldfighters Graziella S57395/3003

Kennel Jollyfox Pia Rydberg

1+3 F. 2012-2012-10-23 0,8%
E. CH Wilson V.D. Schönenberen
U. CH Jollyfox Still on Line S29201/2009

Kennel Logica Eva Welander

4+1 F. 2011- 12-11 4,1%
E. Logica Headliner SE11826/2011
U. CH Logica Messenger S58111/2008

Kennel Läckerbitten's L & S Lundström

1+1 F. 2012- 2012—02-17 0,0%
E CH Ash Grove Highwaystar S57923/2006
U. CH Läckerbitten's Tosca S25704/2009

Kennel Quicken's Evalotta Kvacic

1+3 F 2012- 08-30 2,9%
E. Beagelee Ambassador SE 50288/2011
U. Foxtan's Miss Sophie S51680/2009

Kennel Willianas Elisabeth Johansson

2+2 F. 2012-10-01 0,0%
E. Brocolitia Devious With Cwmgarws
KCSB2382CW
U. Goldfighters Graziella S57395/2003

1+3 F.2012-06-14 0,0%
E. CH Broccoliia Devious With Cwmgarws
KCSB2382CW
U. Goldfighters Gisele SE11172/2012

AVELSKOMMITTÉN INFORMERAR

Nu är 2012 slut och vi har lämnat in våra Rasstrategiska beskrivningar (RAS). Denna kommer att åter revideras år 2015. Så det är lika bra att börja med det arbetet med delsamma .

Jag kommer att åka till avelskonferensen den 16-17 mars i Sollentuna för att vara med och höra vad som händer på Avelsfronten. Som bisittare har jag Eva Fornstedt-Staflin som i fortsättningen kommer att arbeta tillsammans med mig i avelskommittén.

Jag kommer att berätta om denna konferens i senare nummer av Strävaren .

Ha en schön början på våren, som vi hoppas snart är på gång .

Evalotta Kovacic / avelskommittén

Klubbens rasstrategiska rekommendationer för inavel på kull är 3,5% och SKK har 6,25% (kusinparning) I valphänvisningen finns en länk på hemsidan som belyser och förtydligar innebörden av inavels % för intresserade.

HANAR ANVÄNDA I AVEL	KULLAR	VALPAR
Alkinra Yes Sir	2	3+6
Ash Grove Golden Boy	2	6+5
Ash Grove Honeycutt	1	0+1
Ash Grove Highwaystar	1	1+1
BrocolitiaDevioues With Cwmgarws	3	7+4
Beagelee Ambassador	3	1+12
Logica Headliner	1	4+1
Mercury Fox Marley and Me	1	2+3
Wilson V.D. Schönen Bergen	1	1+3

IMPORT

Kreit Kross Ozzy Son Se 41087/2012 E. CH Crispy Challenger U. Kreit Kross Enotera

2012 ÅRS NYBLIVNA CHAMPIONS

Crispy Up to Date

Solringens Tryggve

Solringens Tyra

Goldfighters Greger the Great

Snowfly's Spiritual Angel

Peder Jonagården's Randy

**ÅRETS UPPFÖDARE
BERIT HANSSON KENNEL NORTHFOX**

Berit har under 2012 varit en flitig utställare företrädesvis i landets övre regioner hemmahörande som kenneln är i Luleå. Hennes grupp har vid ett flertal tillfällen varit med i BIS placering. Vi vet alla att det fodras ett jättejobb att hålla vältrimmade hundar en längre tid och att ställa ut 4 individer under ett år fodras en stor portion envishet och intresserade valpköpare som ställer upp.

GRATTIS!

**STYRELSEN
ÖNSKAR
VÅRA MEDLEMMAR OCH UPPFÖDARE LYCKA TILL
I UTSTÄLLNINGSRINGARNA 2013**

**GLAD PÅSK
OCH
EN SKÖN VÅR**

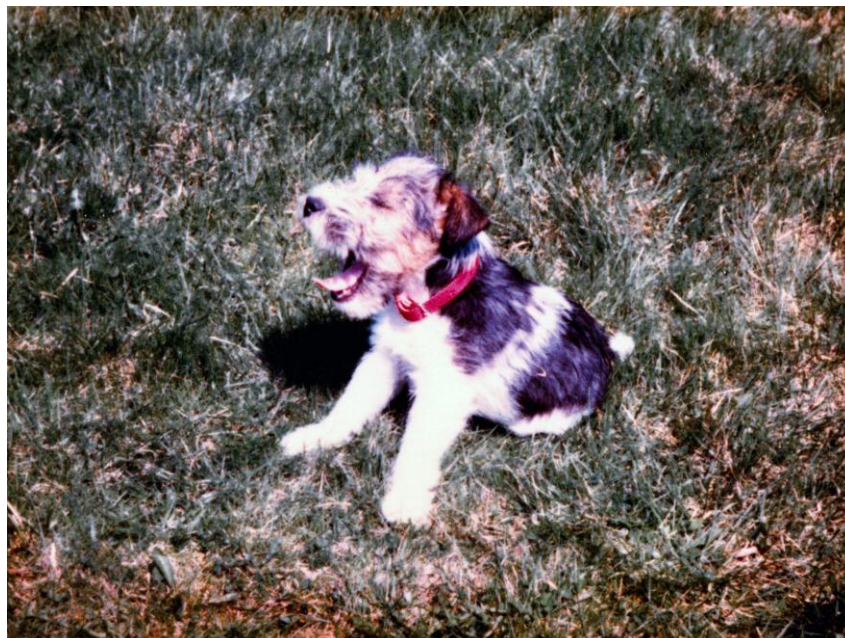
Tack älskade Charlie för att jag lever.

Det var senhöst 1992. Från att ha varit en stor och stark yrkesfiskare, som varit van att tackla många svårigheter, var jag nu en helt nerbruten man. Jag hade "gått in i väggen", som det brukar uttryckas. En kväll bestämde jag mig. Jag orkar inte mer, att avsluta livet var det enda som återstod. Jag hade min Strävhårig Foxterrier Charlie, som jag inte kunde skiljas ifrån. Han skulle följa med på min sista resa. Senhöstkvällen var mörk när jag tog Charlie med mig i bilen och körde till en sjö utanför Uddevalla. Jag var innesluten i en konstig bubbla, svårt att beskriva. Jag minns inga tankar från det jag parkerat vid sjön.

Långsamt återvände jag ur min bubbla av att Charlie slickade mitt ansikte helt hejdlöst. Han slickade bort alla mina tårar som rann utför kinderna. Jag satt kvar en stund och insåg att Charlie räddat mitt liv och även sitt eget. Vi återvände hem. Efter denna händelse vek Charlie aldrig från min sida. Han hade hittat en speciell uppgift att leda mig vidare genom livet. Min egen livräddare. Det tog några år innan jag var på banan igen. Idag mår jag väldigt bra och är tacksam för att Charlie räddade mitt liv. Charlie blev 14 år och ligger begravd under ett äppelträd i min dotters trädgård. Dagligen skickar jag en tacksam tanke till Charlie i sin hundhimmel som gav mig många fler år att leva.

Efter Charlie hade jag Max, en blandning mellan Foxterrier och Tax. Tyvärr dog han i höstas. Saknaden är enorm, men jag och min fru ska ha en Strävhårig Foxterrier igen så fort vi fyllt på i spargrisen.

Ronny Mattsson
Uddevalla

CHARLIE

Posse Goldfighter 1998-2013

I nära 15 år levde Posse sitt fria, friska liv på Barkgården i Söderbärke. Banden till Matte, gårdens kökstrappa och verktyg var starkare än frestelsen att jaga besökande rådjur och katter. Posse var bestämd, bekväm och älskvärd.

Vi saknar hans närvaro i rummet och röst vid matbordet.

Sylvia och Hans

KOLBODA 24-25 2013

Styrelsen vill redan nu påminna om den inofficiella utställningen på Kolboda natursköna område strax söder om Kalmar.

Det blev en riktig fullträff förra året.

Domare: Charlotta Mellin, kennel Rollick's

Gå gärna in på info@kolbodagarden.se och bekanta er med anläggningen.

Beställ boende på tel. 0480-37 302

400 m därifrån ligger Kolbodabadens Turist & Konferensanläggning om man föredrar att ha med egen husbil eller husvagn som övernattning. kolbodabaden@telia.com

Vi kommer att påbörja helgen lördag kl. 13.00 med ett intressant föredrag där vi också får pröva på.

Sedan vidtar ytterligare aktivitet som avslutas med eftermiddagskaffe.

ÅRSMÖTET HÅLLS kl. 18,00

OCH FÖLJS AV SUPÉ PÅ TERASSEN MED UTSIKT ÖVER KALMARSUND

**STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBEN 2013
MEDLEMSKORT**

SVERIGE

**PORTO
BETALT**

B FÖRENINGSBREV

**RETURADRESS.
KRISTINA LINDSTRÖM
STUREGATAN 46 1TR. ö.g.
114 36 STOCKHOLM**

Till minne av Ruffa
Jig's La Sylphide
2001-2013

Älskade lånehunden Ruffa, kreativ medarbetare i Strävaren, finns inte längre. Dagen före sin tolvårsdag i januari fick hon somna in, tätt intill matte och mig. Denna lilla tjej, till brädden full av energi, glädje, påhitt och envishet förstås. Så många skratt hon gett upphov till. Kanske några grå hårstrån också.

Hela Ruffas liv träffades vi nästan dagligen, för cykelspring, bad, promenad, foxbollspel eller Flytenlek. Varje helg bodde hon hos mig ett dygn. Ofta med pälsvård och hatad kloklippning, alltid med stretching, massage, bus och lek.

Ruffa var en hund med stor integritet. Aldrig, aldrig knähund, men gärna i samma rum som jag, med ett par meters avstånd mellan oss. Då var livet gott att leva för oss båda. Vi har haft så himla härligt ihop. Jag saknar henne mycket.

Martina